

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

Матеріали та методи. До дослідження було включено 60 пацієнтів (30 чоловіків та 30 жінок) з неускладненим гіпертонічним кризом, середній вік яких склав $76 \pm 2,9$ років. Пацієнти були розподілені на дві групи: основну (30 осіб), яким було призначено внутрішньовенне введення 25-50 мг ебрантилу, та контрольну, з одноразовим внутрішньовенним введенням 1,25-2,5 г магнію сульфату. Поряд з клінічним обстеженням проводилося визначення ряду біохімічних показників крові, добове моніторування артеріального тиску та електрокардіограми. Показниками ефективності препаратів були час настання та тривалість антигіпертензивного ефекту, ступінь зниження артеріального тиску.

Результати та їх обговорення. Антигіпертензивний ефект у вигляді достовірного зниження систолічного артеріального тиску в обох групах в середньому досягався через 30 хвилин, діастолічного артеріального тиску - через 50 хвилин від початку терапії, при цьому ступінь зниження артеріального тиску не перевищила 25% від початкового рівня. Виявлено перевагу ебрантилу, насамперед у плані тривалості антигіпертензивної дії зі стійким зниженням рівня артеріального тиску протягом всього періоду спостереження. У осіб з постійною формою фібриляції передсердь в групі ебрантилу відмічено зниження частоти серцевих скорочень, збільшення толерантності до фізичного навантаження, зменшення інших проявів серцевої недостатності. Підтверджено сприятливий метаболічний ефект ебрантилу, зокрема зниження вмісту глюкози в крові. В основній групі пацієнтів з ефективністю вище задовільної спостерігалось достовірно більше на 21,6%, а з переносимістю вище задовільної на 17,2%.

Висновки. Отримані результати свідчать про високу ефективність і добру переносимість ебрантилу при неускладнених гіпертонічних кризах в порівнянні з магнію сульфатом у людей похилого та старечого віку. Препарат може успішно застосовуватися для лікування зазначених станів, починаючи з догоспітального етапу, особливо у пацієнтів з супутньою патологією (серцева недостатність, цукровий діабет, метаболічний синдром).

ЛІКУВАННЯ МАЛОПРОДУКТИВНОГО КАШЛЮ ПРИ ГОСТРИХ ЗАПАЛЬНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ

Атаман Ю.О., Лисенко Ю.В.

Сумський державний університет, кафедра сімейної та соціальної медицини

Кашель є однією з найчастіших скарг, з якою доводиться стикатись сімейному лікарю. У більшості випадків він є провідним симптомом захворювань органів дихання і завдає хворим значного дискомфорту та порушує якість їхнього життя.

Метою нашої роботи стало дослідження клінічної ефективності препарату Пектолван Фіто у складі комплексної терапії гострими запальними захворюваннями дихальних шляхів, які супроводжуються малопродуктивним кашлем.

У дослідженні взяло участь 78 пацієнтів віком від 12 до 69 років (середній вік - 32,8 років), з них: 19 підлітків (24,4%) віком 12-17 років, 59 дорослих (75,6 %) віком 18-69 років, осіб жіночої статі - 43 (55,1%), чоловічої - 35 (44,9%). Усім пацієнтам було призначено комплексне лікування згідно показів. Також у складі цієї фармакотерапії усі хворі з малопродуктивним кашлем отримували комбінований відхаркувальний препарат Пектолван Фіто.

Результати та обговорення. У всіх пацієнтів під впливом призначеної комплексної терапії спостерігалася позитивна клінічна динаміка ГРЗ. 95 % хворих уже на 2-3 день від початку спостереження відмітили покращення самопочуття.

Аналіз даних показав, що на фоні терапії середній бал вираженості і частоти кашлю вже на 3-4 день (візит «1») помітно знизився, на 6-7 день (візит «2») він становив уже менше 1/3 від вихідного бала, а у деяких пацієнтів взагалі дорівнював нулю, і лише у третини хворих до 8-9 дня (візит «3») ще зберігався кашель, який за своєю характеристикою згідно шкали у середньому давав показник 0,8 балів. Усім пацієнтам, незалежно від тривалості перебігу захворювання, було рекомендовано продовжувати прийом препарату не менше 10 днів для закріплення терапевтичного ефекту.

У всіх пацієнтів з легкими проявами БОС (5,1%) до 4-5 дня зникла задишка. Це супроводжувалось позитивними змінами даних аускультатії та спірометрії при візитах «1» і «2»: сухі свистячі хрипи перейшли у вологі, зникли прояви вентиляційних порушень за обструктивним типом, що може говорити про помірний бронхоспазмолітичний ефект досліджуваного засобу.

Висновок. Пектолван Фіто є ефективним засобом для лікування пацієнтів з гострими запальними захворюваннями дихальних шляхів, що супроводжуються малопродуктивним кашлем та утрудненим відходженням харкотиння.

АНТИОКСИДАНТНА ТЕРАПІЯ В КОРЕКЦІЇ ОКСИДАТИВНОГО СТРЕСУ У ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ ТА ОЖИРІННЯ НА ТЛІ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ

Ащаулова Г.А.

Науковий керівник – доцент, к.мед.н. Псарьова В.Г.

Сумський державний університет, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти

Вступ. Артеріальна гіпертензія (АГ) і ожиріння (Ож) мають спільні нейрогуморальні патогенетичні механізми, що проявляються ремоделюванням серця та судинної стінки. Провідним механізмом є оксидантний стрес (ОС). Використання препаратів корегуючих антиоксидантні порушення, позитивно впливає на динаміку розвитку серцево-судинної патології.

Мета роботи. Оцінка ступеня ОС і стану антиоксидантного захисту (АОЗ) у пацієнтів із АГ та Ож на тлі цукрового діабету (ЦД) в динаміці лікування із застосуванням мексидолу та L-аргініну.

Матеріали та методи дослідження. Опрацьовано 74 історії хвороб пацієнтів із поєднаною патологією (АГ, Ож та ЦД), що лікувалися на базі Сумської обласної клінічної лікарні. Хворим проведено стандартні клінічні, лабораторні та інструментальні обстеження, включаючи двомірну ЕхоКГ і УЗД судин ший. З метою визначення показників перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ) і загальної оксидантної здатності (ЗОЗ) крові застосовували метод імуноферментного аналізу (ІФА) та ензиматичний метод відповідно. Хворих розділили на 2 групи: перша – 30 хворих отримували стандартну медикаментозну терапію у комплексі з метидолом і L-аргініном. Друга – 44 хворих, що отримували лише традиційну медикаментозну терапію. Вік хворих від 45 до 73 років (в середньому $55,5 \pm 2,36$ років), чоловіків – 36 (48,6%), жінок – 38 (51,4%).

Результати дослідження та їх обговорення. Аналіз показників ПОЛ та АОЗ продемонстрував наявність у хворих першої групи достовірного підвищення окислених ЛПНЩ на 21% ($<0,05$), зниження ЗОЗ крові на 10,3% ($<0,05$) і посилення активності супероксиддисмутази (СОД) на 16,4% ($<0,05$), порівняно з другою групою, в котрій позитивної динаміки не було виявлено. Аналіз віддалених результатів у хворих першої групи показав збереження та зростання активності СОД ще на 10,3% ($<0,05$).

Висновки. Проведені дослідження показали посилення ПОЛ і розвиток ОС на тлі гіперглікемії у хворих із АГ та Ож. Тимчасова корекція виявлених порушень із допомогою препаратів мексидолу і L-аргініну на тлі стандартного медикаментозного лікування сприяла поліпшенню метаболічних процесів, що знизило частоту розвитку серцево-судинних ускладнень у пацієнтів.